

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Sølov af 1. April 1892.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1559 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Tekst sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C.) samt *Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af Krudtmagasiner til Flaaden samt om Foranstaltninger til Fortøjning af Minebaade.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2511 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Anders Nielsen: Efter at der vist nok i Forsommeren 1901 var rejst en stærk Bevægelse navnlig her i København i Anledning af de forskellige Krudtmagasiners Beliggenhed og den Fare, der mentes at være forbunden dermed, blev der vist nok i December Maaned næsteften nedsat en Kommission, bestaaende af Repræsentanter for begge Værn til at tage Krudtspørgsmaalet under Overvejelse. Jeg tager vel næppe fejl, naar jeg gaar ud fra, at det særlig var Krigsministeriets Krudtbeholdninger, Opmærksomheden hæftede sig ved; i hvert Fald turde den Omstændighed, at nærværende Lovforslag først fremkommer nu, tyde i Retning af dette, som jeg har ment ogsaa var Tilfældet, at man ikke for Marineministeriets Krudtbeholdningers Vedkommende anser disses nuværende Beliggenhed for at rumme nogen stor Fare. Jeg vil erindre om, at den Kommission, der blev nedsat i Vinteren 1901—02, skulde efter en Meddelelse til Finansudvalget, som vi fik den 12. December, være færdig med sit Hverv inden Forløbet af 2 Maaneder, altsaa senest i Begyndelsen af Aaret 1902. Der er altsaa nu forløbet

1 Aar og 11 Maaneder, inden Lovforslaget er fremkommet. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse mod den højtærede Marineminister, det kunde ikke falde mig ind, men det er et Faktum, jeg skal henvise til og tror at turde henvise til for deraf at hente Bekræftelse paa min Formodning om, at Marineministeriets Krudtbeholdninger ikke indeholde saa stor en Fare som Krigsministerens.

Naar man ser paa Lovforslagets Tekst og paa Anmærkningerne, synes jeg, denne Opfattelse yderligere bestyrkes. Dette gør, at Tinget kan tage Sagen med den Ro, som det altid er rart at være i Besiddelse af, naar man skal overveje et i sig selv ret vanskeligt Spørgsmaal. Man kan tage Sagen med fornøden Ro under en Udvalgsbehandling og se lidt nærmere paa den Fare, der formodentlig og efter den højtærede Marineministers Anbringende ubestridelig er til Stede. Man kan undersøge, i hvor høj Grad dette er Tilfældet, om det, der tilsigtes ved nærværende Lovforslag, er en saadan Formindskelse af den her tilstedeværende Fare, at den er de foreslaaede Ofre værd, og hvad der fremdeles kan være at overveje i Anledning af denne Sag. Jeg skal derfor anbefale denne Sag til velvillig Behandling her i Tinget, idet jeg gaar ud fra, at Tinget vil beslutte at nedsætte et Udvalg, som undersøger samtlige herhen hørende Forhold saa nøje, saa sagligt og roligt, som jeg trøster mig til, at vi ere i Stand til at gøre det.

Marineministeren (Jøhnke): Lige over for det ærede Medlem skal jeg tillade mig at bemærke, at det nærværende Lovforslag er bygget paa Kommissionens Betænkning; et af de Direktiver, som vare givne Kommissionen for dens Virksomhed, er en Opgivelse af de Magasiner, som man maatte betragte som farlige, saavel paa Grund af deres Beliggenhed som paa Grund af deres Indhold, lige over for København, Sundbyerne og Orlogsværftet. Jeg nævner dette, fordi Lovforslaget er bygget paa Betænkningen. At denne kom saa sent frem, laa ganske simpelt deri, at der var saa mange forskellige Oplysninger, der skulde skaffes, og som man ikke havde herhjemme; de maatte indhentes fra Udlandet, og at Lovforslaget først nu kommer fra min Haand, ligger i, at jeg desværre var syg under forrige Samling; Lovforslaget, der allerede var færdigt i forrige Samling, blev som Følge deraf holdt tilbage.